ਐਮ/ਐਸ. ਪਲੈਟੀਨਮ ਥੀਏਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਸਮਗਲਰਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਟਰਜ਼ (ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ) ਐਕਟ, 1976 ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ(ਜ਼). 4369 ਦਾ 2009)
ਮਾਰਚ 22, 2023
[ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ ਅਤੇ ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਸਮਗਲਰਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਟਰਜ਼ (ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ) ਐਕਟ, 1976 – ਧਾਰਾਵਾਂ 2, 6, 7, 8, 9 – ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਬਚਤ ਅਤੇ ਸਮਗਲਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1974 (ਕੋਫੇਪੋਸਾ) – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥੀਏਟਰ ਨੂੰ ਹੋਲਡ ਕੀਤਾ ਸੀ – ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ (ਯਾਨੀ ਰੁ. 13.12 ਲੱਖ) ਦਾ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸਾ ਅਣਸਪਸ਼ਟ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਥੀਏਟਰ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ – ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਾਰਟਨਰਾਂ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕਲੈਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1976 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਰਵਾਇਤੀ ਧਾਰਾ 19(1) ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਰਟਨਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੂੰਜੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ – ਪਾਰਟਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਣਘੋਸ਼ਿਤ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਸੀ – ਇਸ ਲਈ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਐਕਟ 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਸਮਗਲਰਜ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਟਰਜ਼ (ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ) ਐਕਟ, 1976 – ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ – ਇਹ ਐਕਟ ਸਮਗਲਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਟਰਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ – ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ

ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਹੇਰ-ਫੇਰ ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਚਾਰੇ 'ਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਸਰ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹੇਰ-ਫੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਐਕਟ, 1976 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਸਕਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਹੇਰ-ਫੇਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਹੇਰ-ਫੇਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਚਾਰੇ 'ਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਸਰ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹੇਰ-ਫੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਧਨ-ਕਰ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਾਭਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 9]

2. ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਾਰਾ 2(2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(2)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੀ.ਓ.ਐਫ.ਈ.ਪੀ.ਓ.ਐਸ.ਏ. ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਅ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਰ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ(ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ 3 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਘ, ਭਾਈਚਾਰੇ, ਸਾਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਜਾਂ ਨਿਜੀ ਕੰਪਨੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਸਾਝੇਦਾਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 10]

3. ਧਾਰਾ 8 ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੱਧ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13]

4. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ, ਜੋ ਕਿ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਅਧਿਨਿਯਮ 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਇਤਵ 'ਤੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ 10.20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ, ਇੱਕ Y (ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ) ਨੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ 5.2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ Y ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂੰਜੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਣਘੋਸ਼ਿਤ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 1969 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੁਆਰਾ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16]

5. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਫੰਡ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕੇ। ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਦੇ ਸਹੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਣਸਪਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ 33,000 ਰੁਪਏ ਹੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ 25,20,000 ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਟਰਜ਼ ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ।

[ਪੈਰਾ 19]

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4369 ਦਾ 2009।

19.04.2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੋਰ ਵਿੱਚ WP ਨੰਬਰ 7263 ਦੇ 2000 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਬਦੁਲ ਅਜ਼ੀਮ ਕਲੇਬੁੱਦੇ, ਅੰਕੋਲੇਕਰ ਗੁਰੁਦੱਤਾ, ਆਦਿਤ ਦੇਸਮੁਖ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਅਰਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਟੀ. ਏ. ਖਾਨ, ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਬਾਜਪਾਈ, ਬੀ ਕੇ ਸਤੀਜਾ, ਨਚਿਕੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਯਾਦਵ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਸਤੋਗੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1. ਇਹ ਅਪੀਲ 19ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਬੈਂਗਲੋਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 7 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ 19(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਨ.ਏ. ਯੂਸਫ (ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ) ਇਸ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਸ਼ੇਅਰਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

ਐਨ.ਏ. ਯੂਸਫ - 50%

ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ(ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) - 25%

ਮੋਹਦ. ਅਲੀ(ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3) - 8.33%

ਸ਼ੌਕਤ ਅਲੀ(ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4) - 8.33%

ਮੁਮਤਾਜ਼(ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 5) - 8.33%

3. ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਨਾਮਤਃ, ਐਨ.ਏ. ਯੂਸਫ, ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 21ਸਤੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1974 (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "COFEPOSA" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 27ਵੀਂ ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਨ.ਏ. ਯੂਸਫ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ 15ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ, 1991 ਅਤੇ 11ਵੀਂ ਮਈ, 1992 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 23ਵੀਂ ਨਵੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ਬਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ।

4. 16ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ, ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥੀਏਟਰ (ਐਮ/ਐਸ. ਪਲੈਟੀਨਮ ਥੀਏਟਰ) ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਵ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਖਿਲਾਫ ਐਮ/ਐਸ. ਪਲੈਟੀਨਮ ਥੀਏਟਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ 31ਸਤੰਬਰ$_{SUPERSCRIPT}$, 1995 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ

ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਮਾਮਲਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ 17ਜੁਲਾਈ$_{SUPERSCRIPT}$, 1997 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

5. ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 31ਦਸੰਬਰ$_{SUPERSCRIPT}$, 1997 ਨੂੰ ਐਮ/ਐਸ.ਪਲੈਟੀਨਮ ਥੀਏਟਰ ਨੂੰ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਬਤੀ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ(ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 7ਸਤੰਬਰ$_{SUPERSCRIPT}$, 1999 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ 19ਅਪ੍ਰੈਲ$_{SUPERSCRIPT}$, 2007 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:-

(i) ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥੀਏਟਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2(ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ ਵਾਇਫ ਆਫ ਇਬਰਾਹਿਮ ਸੂਫੀ) ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ 16ਅਪ੍ਰੈਲ$_{SUPERSCRIPT}$, 1969 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਿਜੀ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ii) ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਗਤ ਦੇ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਜਯਾ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤੀ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਨੁਸਾਰ।

(iii) 1995 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਬਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ 1974 ਦੀ ਹੈ, ਥੀਏਟਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ 1971-1974 ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ 1997 ਵਿੱਚ, ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

7. ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:-

(i) ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਬੋਝ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 31ਸਟ$_{SUPERSCRIPT}$ ਦਸੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(ii) ਐਨ. ਏ. ਯੂਸਫ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2(ਪੀ. ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੂੰਜੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸ੍ਰੋਤ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੈਸਾ ਉਸ ਥੀਏਟਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2(ਪੀ. ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਨੇ ਇਹ ਦਾਵਾ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 1969 ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਬਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(iii) ਐਨ.ਏ. ਯੂਸਫ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੁ. 10.20 ਲੱਖ ਤੋਂ ਅੱਧਿਕ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੂਲ ਅਣਸਪੱਸ਼ਟ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਤ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(iv) ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਖਿਲਾਫ 13 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ(ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 5) ਨੂੰ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਨਿਯਮ, 1976 ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਘਾਤਕ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

8. ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9. ਅਧਿਨਿਯਮ, 1976 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਸਕਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਟਰਾਂ ਦੀ ਅਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਚਾਰੇ 'ਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਸਰ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਅਸਰਦਾਰ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਮਣੀਪੁਲੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਧਨ-ਕਰ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਕੜਨ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ।

10. ਅਧਿਨਿਯਮ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2(2) ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਸੂਚੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(2)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀ.ਓ.ਐਫ.ਈ.ਪੀ.ਓ.ਐਸ.ਏ. ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਉਹ ਸਾਥੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ (ਅ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ(ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਟਰਾਂ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1976(ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ)

ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ 3 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਜੋ ਇਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਘ, ਸੰਸਥਾ, ਸਾਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਸਾਝੇਦਾਰ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹਨ।

11. ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2, 6, 7, 8 ਅਤੇ 9 ਜੋ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"2. ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ।

(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ, ਨਾਮਤ:

(a) ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ-

(i) ਜਿਸਨੂੰ ਸੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1878 (8 ਦਾ 1878), ਜਾਂ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1962 (52 ਦਾ 1962), ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਬੰਧੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

(ii) ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਨਿਯਮਨ ਐਕਟ, 1947 (7 ਦਾ 1947), ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਨਿਯਮਨ ਐਕਟ, 1973 (46 ਦਾ 1973), ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

ਜਾਂ

(iii) ਜਿਸਨੂੰ ਸੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1878 (8 ਦਾ 1878), ਜਾਂ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1962 (52 ਦਾ 1962), ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਦੋਬਾਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

(iv) ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਨਿਯਮਨ ਐਕਟ, 1947 (7 ਦਾ 1947), ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਨਿਯਮਨ ਐਕਟ, 1973 (46 ਦਾ 1973), ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਦੋਬਾਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;

(b) ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1974 (52 ਦਾ 1974); ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ-

(i) ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 12ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

(ii) ਜੇਕਰ ਇਹ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਜਾਂ

(iii) ਜੇਕਰ ਇਹ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਪਹਿਲੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 12ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਜਾਂ

(iv) ਅਜਿਹਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(c) ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਧਾਰਾ (ਅ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ;

(d) ਧਾਰਾ (ਅ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਰ ਸਾਥੀ;

(e) ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਕ (ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ 'ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਕ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ) ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ (ਅ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਬ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਕ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਾਲਾ ਹਸਤਾਂਤਰਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੀ।

ਵਿਆਖਿਆ 1.-

ਵਿਆਖਿਆ 2.—

ਵਿਆਖਿਆ 3.-ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, “ਸਾਥੀ”, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੈ-

(i) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸੀ ਪ੍ਰਿਮਿਸਿਸ (ਸਮੇਤ ਬਾਹਰੀ ਘਰ) ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ; (ii) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਾਤੇ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ;

(iii) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਘ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 1) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ, ਭਾਈਵਾਲ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੈ;

(iv) ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਘ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ, ਭਾਈਵਾਲ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;

(v) ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਘ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮੂਹ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਾਤੇ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ;

(vi) ....

....

6. ਜ਼ਬਤੀ ਦੀ ਨੋਟਿਸ।

(1) ਜੇਕਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਉਸਦੇ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤ, ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ (ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ) ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ, ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਜਿਸ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਉਹ ਕਿਸ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ,

ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(2) ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

7. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜ਼ਬਤੀ।

(1) ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ (ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ) ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(2) ਜੇਕਰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਰਸਾਏ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਰਵੋਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰੇ।

(3) ਜੇਕਰ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਜੇਕਰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ, 1956 (1 ਦੇ 1956) ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕੰਪਨੀ ਤੁਰੰਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੇਗੀ।

8. ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ।

ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮਣੀਪੁਲੇਟਰਜ਼ ਐਕਟ, 1976 [ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

9. ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨਾ।

(1) ਜਦੋਂ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਪਤੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਆਮਦਨ, ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਸਰੋਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਇਕ ਅਤੇ ਇਕ-ਪੰਜਵਾਂ ਗੁਣਾ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ.-ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ, ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਹੋਵੇਗੀ,-

(ਅ) ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਕਮਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਕਮਾਈ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ;NONE

(ਬ) ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤਿਕ ਹਿੱਸਾ।NONE

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਰਿਹਾਈ ਪਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

12. ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਜ਼ਬਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਧਾਰਾ 2 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਕ ਕਾਰਣ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ।

13. ਧਾਰਾ 8 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਬੋਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਵਲ ਇਕ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਸਰੋਤ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

14. ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5) ਨੂੰ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਐਮ/ਐਸ. ਪਲੈਟੀਨਮ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁ. 10,20,000/- ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਡੀਡ ਅਤੇ ਐਮ/ਐਸ. ਪਲੈਟੀਨਮ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਰਿਟਰਨਜ਼ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨ.ਏ. ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਰੁ. 5 ਲੱਖ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਰੁ. 5.20 ਲੱਖ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਗੀਦਾਰ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਪੂੰਜੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਰਮ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕ ਹਨ।

15. ਐਨ.ਏ. ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਉਸ ਸਰੋਤ ਦਾ ਕੋਈ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਰੁ. 5 ਲੱਖ ਦਾ ਪੂੰਜੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਰੁ. 5.20 ਲੱਖ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਐਨ.ਏ. ਯੂਸੁਫ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਸਰੋਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਰੁ.4.57 ਲੱਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸਜਾਵਟ ਦਾ ਕੰਮ ਐਨ.ਏ. ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਮ/ਐਸ. ਪਲੈਟੀਨਮ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਏ. ਯੂਸੁਫ, ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੂਰੀ ਪੂੰਜੀ ਐਨ.ਏ. ਯੂਸੁਫ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਮਾਈ ਗਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੈਸੇ ਰਾਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ 1975-76 ਦੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਰਿਟਰਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨੇ ਰੁ.3,33,000/- ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1969 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਤੋਹਫਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ, ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁ.25.12 ਲੱਖ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਵਿਜਯਾ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਰੁ. 12 ਲੱਖ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਰੁ.12 ਲੱਖ ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ (ਯਾਨੀ ਰੁ. 13.12 ਲੱਖ) ਦਾ 50% ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਅਣਸਮਝਿਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਥੀਏਟਰ ਨੂੰ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ, ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, 31 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, 7 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

16. ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੌਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ 1976 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਫਰਜ਼ 'ਤੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5) ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 10.20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ, ਐਨ.ਏ. ਯੂਸੁਫ ਨੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ 5.2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਐਨ.ਏ. ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂੰਜੀ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਣਘੋਸ਼ਿਤ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 1969 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਰੋਤਾਂ ਰਾਹੀਂ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ 1976 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ 1976 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਿਰਣਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ 1976 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: "ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਯੋਗਦਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 1969 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 2ਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਹੀਦਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 2ਰੇ$_{SUPERSCRIPT}$ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ 1969 ਵਿੱਚ ਰੁ.33,000/- ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਬਾਰੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ 2ਰੇ$_{SUPERSCRIPT}$ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਏ. ਯੂਸਫ ਵਿਚਕਾਰ ਦਸਤਖਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ

ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਠੀਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਅਣਸਮਝਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 2ਰੇ$_{SUPERSCRIPT}$ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਭੇਟ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ ਰੁ.33,000/- ਹੀ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਰੁ.25,25,200/- ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਣਸਮਝਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ।

18. ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਹੋਵੇ।

19. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ 1969 ਵਿੱਚ ਰੁ.33,000/- ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਫੰਡ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕੇ। ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਬਾਰੇ ਠੀਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ ਅਣਸਮਝੇ ਰਹਿ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਪੀ.ਐਮ. ਸਾਹੀਦਾ) ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਭੇਟਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ ਰੁ.33,000/- ਦੀ ਹੀ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਕੀਮਤ ਰੁ.25,20,000/- ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਵੇਸ਼ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਸਮਝਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 1976 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

20. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 13 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਣ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 23 ਨਵੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਜਬਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ 1991 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਣ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਜ਼ਾ ਜਬਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜੋ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ 31 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਖਾਰਜੀ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜਬਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਭਾਰੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਦਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

21. ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਦਰਥ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

22. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ), ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate